

Motion till riksdagen 2011/12:A2

av **Sven-Olof Sällström (SD)**
med anledning av skr. 2011/12:3

Jämställdhetspolitikens inriktning 2011–2014

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regeringens skrivelse i fråga om de allmänna utgångspunkterna.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regeringens skrivelse i fråga om de jämställdhetspolitiska målen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regeringens skrivelse i fråga om regeringens särskilda jämställdhetssatsning.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regeringens skrivelse i fråga om regeringens prioriteringar under mandatperioden.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om regeringens skrivelse i fråga om internationellt samarbete och samarbete inom EU.

Allmänna utgångspunkter

De allmänna utgångspunkterna för jämställdhetspolitikens inriktning är att den svenska arbetsmarknaden är relativt jämställd med små skillnader i lön mellan kvinnor och män. Förutsättningarna för såväl män som kvinnor är goda. Sysselsättningsgraden är visserligen högre för män än för kvinnor, men arbetslösheten är lägre för kvinnor än för män. Den svenska arbetsmarknaden tycks vara mycket jämlik när man tittar på löner enligt regeringens skrivelse 2011/12:3 Jämställdhetspolitikens inriktning 2011–2014. När lönerna mellan kvinnor och män korrigeras för faktorer som yrke, utbildning, ålder, sektor och arbetstid är differensen ca 6 %. Den löneskillnaden är oförklarad men inte

Fel! Okänt namn på

nödvändigtvis osaklig, och kan mycket väl ha att göra med faktorer som inte finns med i modellen, såsom arbetsledaransvar och yrkeserfarenhet. Det finns inga belägg för att diskriminering står för denna lilla lönedifferens mellan kvinnor och män. Det går dock inte utesluta att så är fallet, och skulle det vara så är det oacceptabelt.

I grundskolan är pojkars betyg generellt sett sämre än flickors. Det gäller oavsett socioekonomisk bakgrund och över hela riket. Pojkars sämre betyg är inget nytt fenomen utan har funnits sedan 1960-talet. Kvinnors utbildningsnivå är högre än männens. Män är underrepresenterade i eftergymnasial utbildning och gapet har ökat sedan 1990-talet. Av alla som tog högskoleexamen 2008/2009 var endast 35 % män, att jämföra med 40 % för tio år sedan. Sverigedemokraterna ser med oro på pojkars generellt sett sämre betyg och mäns underrepresentation på högskolan. Att gapet ökat kraftigt är något som borde föranleda åtgärder. En delegation för jämställdhet i högskolan presenterade 2009 slutbetänkande "Svart på vitt – om jämställdhet i akademien" (SOU 2011:1), ett samlat paket med olika åtgärder för att främja jämställdhet i högskolan. Man konstaterar bland annat att det går "för långsamt" och att de insatser som gjorts de senaste 30 åren "inte gett önskvärda resultat". Regeringen har dock förhållit sig passiv efter utredningen och inte implementerat någon strategi för att motverka den allvarliga könsobalansen på högskolan. Vi anser att regeringen borde presentera konkreta förslag för jämställdhet på högskolan nu när den efterfrågade utredningen presenterat sitt betänkande. Att tillsätta utredningar för sakens skull löser inte några problem, det viktiga är att utredningen leder fram till konkret politik från regeringens sida.

Kvinnor har i större utsträckning sämre hälsa än män, enligt skrivelsen, vilket till viss del förklaras av att kvinnor i högre utsträckning drabbas av kroniska, icke-dödliga sjukdomar. Men det kan även finnas sociala faktorer som påverkar. Det konstateras också att självupplevd ohälsa kan vara större bland kvinnor som därmed uppsöker vård oftare än män. Kvinnors sämre hälsa är något som måste motverkas om vi ska lyckas få en jämställd arbetsmarknad. Situationen kan leda till en sämre löneutveckling och sämre sysselsättning för kvinnor om det är så att den sämre ohälsan leder till fler sjukdomar.

Dessa hot mot en jämställd arbetsmarknad bör tacklas så snart det bara går och därmed bör regeringen få i uppdrag att återkomma med konkreta åtgärder för att analysera och motverka kvinnors ohälsa och dess effekt på jämställdheten på arbetsmarknaden. Det konstateras vidare i skrivelsen att ungas hälsoutveckling står ut på ett negativt sätt. Ungdomar i allmänhet har haft en sämre hälsoutveckling än övriga åldersgrupper, och unga kvinnor i synnerhet är värst drabbade. Unga kvinnor känner sig mer stressade, äter mer antidepressiva medel och andra läkemedel. Den psykiska pressen på kvinnor utgör enligt oss sverigedemokrater ett allvarligt hot mot jämställdheten både i skola och på arbetsmarknaden och har inte tillräckligt förklarats. Det görs inte tillräckligt åt arbetsmiljön i skolan där landets flickor och kvinnor mår sämre än någonsin. Regeringen bör presentera konkreta åtgärder för att komma till rätta med situationen. Jämställdhetspolitikens utmaningar är flera och situationen är svåranalyserad, där flickor har högre betyg än pojkar, kvinnor i högre ut-

sträckning än män tar gymnasieexamen, 50 % fler kvinnor än män studerar på högskolan men där kvinnor genomgående har en sämre hälsa, inte minst genom en ökad psykosocial ohälsa i skolan. Situationen med kvinnors verkliga eller upplevda ohälsa har inte analyserats i tillräcklig utsträckning och därmed saknar vi nycklar att lösa detta stora jämställdhetsrelaterade problem.

I skrivelsen konstateras det att i en fjärdedel av fallen där kvinnor utsatts för våld var förövaren en närstående. Det innebär att i hela 75 % av misshandelsfallen har misshandeln skett genom någon som inte är närstående, tvärtom vad som ofta anges i medierna eller av andra politiker. Män utsätts dubbelt så ofta än kvinnor för misshandel men kvinnor är dubbelt så ofta oroliga för att utsättas för det. Den upplevda otryggheten är starkt överrepresenterad hos kvinnor. Även om det faktiskt är så att män oftare drabbas av misshandel så är otryggheten ett stort problem, verklig eller upplevd, som hindrar kvinnors fulla deltagande i samhällslivet. När det gäller offer för sexualbrott konstateras en överrepresentation om hela 2,5 gånger bland 16–24-åringar jämfört med samtliga kvinnor. Siffrorna antyder en kraftig ökning av sexualbrott mot kvinnor över tid. Vi sverigedemokrater efterlyser konkreta förslag för att bekämpa otrygghet, såväl självupplevd som verklig. I dag görs alltför lite, om ens något, för att bekämpa problemet. Konkreta åtgärder bör presenteras. Särskilt fokus bör ligga på sexualbrott mot unga kvinnor, där problemen är som mest akuta.

Kvinnors ofrihet återspeglas framför allt när man tittar på förekomsten av hedersrelaterat våld och det faktum att många inte själva kan välja sin partner. Ingenting har hänt sedan Fadime mördades, debatten lyser med sin frånvaro, och regeringen borde omedelbart presentera konkreta lagförslag som syftar till att förbättra situationen för människor som på grund av hederskultur inte kan välja sin partner.

De jämställdhetspolitiska målen

Det konstateras i de jämställdhetspolitiska målen att det övergripande målet är att ”kvinnor och män ska ha samma makt att forma samhället och sina egna liv”. Vi menar att definitionen är något snäv. Sverigedemokraterna vill se ett jämställt samhälle där alla medborgare har samma rättigheter, skyldigheter, möjligheter och självval till utbildning och arbete. Regeringen bör presentera ett nytt övergripande mål för jämställdhetspolitiken.

Mäns våld mot kvinnor ska upphöra, och i skrivelsen presenteras att alla medborgare ska ha samma rätt och möjlighet till kroppslig integritet. Det nämns dock inte med ett ord hur manlig och kvinnlig omskärelse är ett enormt hot mot rätten att bestämma över sin egen kropp. Regeringen bör införa ett förbud som omfattar alla nivåer, privat som offentligt, där omskärelse på annan grund än medicinsk är oacceptabelt och bestraffas. Annars kan ett av de viktigaste jämställdhetspolitiska målen inte sägas vara annat än ett luftslott.

Fel! Okänt namn på

Regeringens särskilda jämställdhetsatsning

I regeringens jämställdhetsatsning 2007–2010 finns en rad olika insatsområden. Det hedersrelaterade våldet nämns inte med ett ord. Vi menar att det hedersrelaterade våldet ska finnas med som en särskild punkt framöver för att lyfta fram problemet i sin helhet. I regeringens skrivelse Handlingsplan mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål nämns 36 olika åtgärder, men det starka behovet av gränskontroller förbises. Det till stor del avvecklade svenska gränsskyddet har på ett allvarligt sätt möjliggjort för olika ligor att bedriva människohandel i Sverige, och vi har fått se ett ökat inflöde av tiggare och prostituerade som organiseras av ligor i Östeuropa. Detta är ett hot mot jämställdheten, och därmed bör gränsskyddets vikt lyftas fram särskilt i dagens jämställdhetspolitik.

Prioriteringar under mandatperioden

Sverigedemokraterna tror inte på kortsiktiga lösningar inom jämställdhetsområdet så som jämställdhetsbonus. Det ska vara upp till föräldrarna att själva ta ut den andel dagar av föräldraförsäkringen som de själva har möjlighet, vilja och kapacitet till. Vi tror inte att jämställdhetspolitiken förbättras genom statliga pekpinningar som söker detaljstyra föräldrars uttag av föräldraförsäkring. Det är diskriminerande mot de föräldrar som inte har ekonomiska eller andra möjligheter att dela på föräldraförsäkringen.

Kvotering enbart på grund av kön ska vara förbjudet i all offentlig verksamhet. Kvotering innebär inte någon positiv särbehandling, som vissa av dess förespråkare vill göra gällande, utan tvärtom innebär kvotering i samtliga fall att någon annan diskrimineras. Det är också ett steg bort mot en jämställd arbetsmarknad om den offentliga sektorn börjar anställa på grundval av kön och inte kompetens. Vi värnar om att varje organisation, yrkeskategori eller arbetsplats ska innehålla båda könen. Dock måste samhället tydligare erkänna att fysisk styrka i vissa yrkeskategorier är avgörande. Man kan inte kompromissa bort kraven på fysik. Sedan får de personer som uppfyller uppställda krav komma ifråga för anställning, oavsett kön. Detta kan komma ifråga gällande viktiga samhällsfunktioner såsom polis, brandkår, militärtjänst och kriminalvård, yrken där sänkta krav på fysisk prestationsförmåga kan bli helt livsavgörande.

Könsrelaterat våld är ett av de största jämställdhetspolitiska problemen, och begreppet mäns våld mot kvinnor är något snävt eftersom det dels finns ett våld från kvinnor och män, dels också ett utbrett våld i samkönade relationer. Vi förespråkar därför en återgång till det tidigare begreppet ”könsrelaterat våld”. Icke desto mindre vill vi betona att könsrelaterat våld måste beläggas med högre straff än i dag. Straffen ska skärpas, resurser ska tillföras och lagstiftningen ska utvidgas för att på ett tydligare sätt än i dag beivra könsrelaterat våld. Regeringen har varit alltför passiv i frågan.

Internationellt samarbete och samarbete inom EU

Svenskt jämställdhetsarbete ska präglas i våra internationella relationer såväl med EU som med andra organisationer. Sverige har kommit långt vad gäller jämställdhet på arbetsmarknaden och i samhällslivet i övrigt, och vi är ett föregångsland i många avseenden. Det är viktigt att vi lyfter fram de positiva erfarenheter som finns inom jämställdhetspolitikens område utan att för den sakens skull tvinga på andra länder vår lagstiftning. Den svenska jämställdhetspolitiken har till vissa delar varit mycket lyckad, och till andra delar mycket verklighetsfrånvärd och misslyckad. Framför allt gäller misslyckandet olika teorier om genus som våra barn och ungdomar utsätts för redan från tidig ålder. Vår mycket liberala abortlagstiftning är även den något som går stick i stäv med europeisk lagstiftning. Här är det av yttersta vikt att vi respekterar de länder i Europa som har en mer restriktiv lagstiftning. Vi exporterar inte vår jämställdhetspolitik utan visar genom det samhälle vi själva bygger upp hur jämställdhet kan uppnås på ett effektivt sätt. Svensk biståndspolitik ska utformas så att våra skattemedel inte missgynnar jämställdhet i mottagarlandet. I så stor utsträckning som möjligt ska jämställdhetskrav ställas på mottagarlandet, som visar att man genom de biståndspengar man tar emot också avser att arbeta för ett jämställt samhällsliv.

Internationellt samarbete krävs för att motverka trafficking. Det är stora gränsöverskridande problem när människor själva inte bestämmer över sin kropp och i värsta fall organiseras av ligor som tjänar pengar på kvinnors svaga ställning. Gränsskyddet bör återupprättas, men vi måste också se till att vi får ett utökat samarbete över de europeiska gränserna för att på ett så effektivt sätt som möjligt stoppa människohandel. EU:s fria rörlighet ställer ökade krav genom att rörligheten blivit större över gränserna. Vi vill också betona att jämställdhetspolitiken i Sverige utformas av det svenska folket, och att EU:s inflytande över politiken ska begränsas till ett absolut minimum. Det vore ett allvarligt felsteg om alltför stora regleringar av EU innebar ett mindre inflytande över svenskt självbestämmande i jämställdhetspolitiken.

Sammanfattningsvis anser inte vi sverigedemokrater att jämställdhet exklusivt är en kvinnofråga. Den omfattar i lika stor utsträckning män och är således en medborgarfråga som måste ses ur såväl kvinnors som mäns perspektiv. Det faller på såväl kvinnors som mäns ansvar att arbeta för en jämställd arbetsmarknad och ett jämställt samhällsliv.

Stockholm den 10 oktober 2011

Sven-Olof Sällström (SD)